

Ellen G. White, Djela apostolska

(Znaci vremena, Zagreb 2011.)

8

Pred Velikim vijećem

Ovo se poglavlje zasniva na Djelima 5,12-42.

Upravo je križ, taj predmet sramote i mučenja, donio svijetu nadu i spasenje. Učenici su bili skromni ljudi bez imetka i bez ikakvog oružja osim Božje riječi, ali u Kristovoj su snazi krenuli objaviti predivnu priču o jaslama i križu i tako su svladali svako protivljenje. Oni su bili junaci vjere bez zemaljske časti ili priznanja. S njihovih su usana tekle božanske riječi koje su potresle svijet. 77

U Jeruzalemu, gdje su vladale najdublje predrasude, i gdje su prevladavale zbunjujuće zamisli o Kristu, da je bio razapet kao zločinac, učenici su odvažno govorili riječi života iznoseći Židovima Njegovo djelo i zadaću, Njegovo raspeće, uskrsnuće i uzašašće. Svećenici i knezovi su s iznenađenjem slušali jasno i smjelo svjedočenje apostola. Snaga uskrslog Spasitelja sišla je na učenike i njihov je rad bio popraćen znacima i čudima, tako da je broj vjernika svakodnevno rastao. Na ulice kojima su učenici trebali proći ljudi su "iznosili bolesnike te ih postavljali na postelje i nosila, da barem sjena Petrova, dok je on prolazio, padne na nekoga od njih". Dovodili su i one koje su mučili nečisti duhovi. Mnoštvo se okupljalo oko njih i oni koji su ozdravljali klicali su hvale Bogu i slavili Otkupiteljevo ime. 78

Svećenici i knezovi vidjeli su da se Krista uzdiže iznad njih. Kad su saduceji, koji nisu vjerovali u uskrsnuće, čuli da apostoli objavljuju kako je Krist uskrsnuo od mrtvih, rasrdili su se, svjesni da će, ako se apostolima dopusti da propovijedaju uskrslog Spasitelja i čine čuda u Njegovo ime, svi odbaciti na-

učavanje da nema uskrsnuća pa će sljedba saduceja uskoro nestati. Farizeji su se gnjevili jer su smatrali da je namjera učenika potkopati židovske obrede i ukinuti prinašanje žrtava.

Dosad su bile uzaludne sve poduzete mjere da se potisne ovaj novi nauk; sad su saduceji i farizeji zaključili da rad učenika treba zaustaviti jer se njime dokazivalo da su krivi za Isusovu smrt. Ispunjeni zavišću, svećenici su uhvatili Petra i Ivana i bacili ih u javnu tamnicu.

79 Vođe židovskog naroda u potpunosti su propustili ostvariti Božju namjeru za Njegov izabrani narod. Oni koje je Gospodin postavio za čuvare istine, iznevjerili su ukazano povjerenje i Bog je izabrao druge da obave Njegovo djelo. U svojem sljepilu ovi su vođe sada dali oduška onome što su nazivali pravednim gnjevom protiv onih koji odbacuju njihov omiljeni nauk. Nisu htjeli priznati mogućnost da sami nisu ispravno razumjeli Riječ ili da pogrešno tumače i primjenjuju Sveta pisma. Ponašali su se kao ljudi koji su izgubili razum. Kakvo pravo imaju ovi učitelji, govorili su, od kojih su neki ribari, da iznose zamisli koje su suprotne nauku kojem oni uče narod? Odlučni da potisnu naučavanje ovih zamisli, utamničili su one koji su ih iznosili.

Učenike ovaj postupak nije ni zastrašio ni obeshrabrio. Sveti Duh podsjetio ih je na Kristove riječi: "Nije sluga veći od svoga gospodara! Ako su mene progonili, i vas će progoniti. Ako su moju riječ držali, i vašu će držati. Ali ovo će sve protiv vas činiti zbog mog imena, jer ne poznaju onoga koji me poslao. ... Izopćavat će vas iz sinagoga. Još više! Doći će čas kada će svaki koji vas ubije misliti da Bogu služi. ... Rekoh vam ovo, da se, kada dođe vrijeme, sjetite da sam vam to rekao." (Ivan 15,20.21; 16,2.4)

80 Nebeski Bog, moćni Vladar svemira, uzeo je utamničenje učenika u svoje ruke jer su ljudi ratovali protiv Njegova djela. Anđeo Gospodnji noću je otvorio tamnička vrata i rekao učenicima: "Idite i navješćujte u hramu narodu sve što se tiče ovoga Života!" Ovaj je nalog bio izravno suprotan nalogu židovskih starješina, no apostoli nisu rekli: Ne možemo to učiniti dok ne obavijestimo gradsku upravu i od nje dobijemo dopuštenje. Bog je rekao: "Idite", i oni su poslušali. Oni "uđoše u hram u svanuće i počеше poučavati".

Kad su se Petar i Ivan pojavili među vjernicima i ispričali kako ih je anđeo izveo pokraj vojnika koji su čuvali tamnicu i

zahtijevao da nastave prekinuto djelo, braća su se ispunila čuđenjem i radošću.

U međuvremenu su veliki svećenik i oni uz njega sazvali "Veliko vijeće, to jest starješinstvo sinova Izraelovih". Svećenici i starješine odlučili su optužiti učenike za pobunu, za ubojstvo Ananije i Safire i za urotu da svećenike liše vlasti. Nadali su se da će svjetinu tako uzbuditi da stvar uzme u svoje ruke i s učenicima postupi kao što je postupila s Isusom. Bili su svjesni da su mnogi koji nisu prihvatili Kristov nauk umorni od samovolje židovskih vlasti i da su željni promjene. Svećenici su se bojali da će se, ako ovi nezadovoljnici prihvate istinu koju su apostoli naviještali i priznaju Isusa Mesijom, gnjev čitavog naroda podići protiv vjerskih vođa i zahtijevati da polože račun za Kristovo umorstvo. Odlučili su to spriječiti strogim mjerama.

81

Kad su poslali stražare u tamnicu da dovedu apostole, silno su se začudili kad su čuli da su tamnička vrata dobro zaključana i stražari drže stražu pred vratima, ali zatvorenika nema.

Ubrzo je stigao zbunjajući izvještaj: "‘Eno, oni ljudi što ste ih bacili u tamnicu stoje u hramu i poučavaju narod.' Nato ode starješina hrama sa stražarima te ih dovede, ali ne na silu, jer su se bojali naroda da ih ne bi kamenovao."

Premda su apostoli bili čudom izbačeni iz tamnice, nisu bili pošteđeni ispitivanja i kazne. Dok je bio s njima, Krist im je rekao: "A vi budite na oprezu sa sobom! Predavat će vas sudovima." (Marko 13,9) Time što je poslao svojeg anđela da ih izbavi, Bog im je dao zalog svoje ljubavi i jamstvo svoje prisutnosti. Sad je bilo na njima da stradaju radi Onoga čije su Evanđelje propovijedali.

U povijesti proroka i apostola nalazimo mnoge plemenite primjere odanosti Bogu. Kristovi svjedoci radije su podnosili utamničenje, mučenje i samu smrt, nego da prekrše Božje zapovijedi. Izvještaj što su ga ostavili Petar i Ivan pokazuje junaštvo koje se očitovalo u evanđeosko doba. Dok su po drugi put stajali pred ljudima koji su ih naumili uništiti, u njihovim riječima i ponašanju nije se mogao primijetiti ni strah ni oklijevanje. A kad je veliki svećenik rekao: "Zar vam nismo oštro zabranili da učite o tome imenu? A vi ste, evo, napunili Jeruzalem svojom naukom, i hoćete da bacite na nas krv toga čovjeka", Petar je

82

odgovorio: "Treba se više pokoravati Bogu nego ljudima." Nebeski anđeo oslobodio ih je iz tamnice i zapovjedio im da poučavaju u hramu. Slijedeći ovaj nalog, bili su poslušni božanskoj zapovijedi i tako moraju i dalje činiti bez obzira koliko će ih to koštati.

A onda je Duh nadahnuo učenike; optuženi su postali tužitelji optužujući za Kristovo ubojstvo one koji su tvorili ovo Vijeće. "Bog otaca naših uskrisio je Isusa, koga ste vi, vješajući na križ, ubili. Njega je Bog desnicom svojom uzvisio za Vođu i Spasitelja, da dadne Izraelu obraćenje i oprostjenje grijeha. Za ovo svjedočimo mi i Duh Sveti kojega je Bog dao onima koji mu se pokoravaju."

Židovi su se na ove riječi toliko rasrdili da su naumili uzeti zakon u svoje ruke i bez ikakvog daljnjeg suđenja i odobrenja rimskih dužnosnika usmrtniti zatvorenike. Premda su već bili krivi za Kristovu krv, sada su bili spremni uprljati ruke krvlju Njegovih učenika.

83 Ali u Vijeću je bio čovjek koji je u riječima apostola prepoznao Božji glas. Bio je to Gamaliel, farizej poštovan od naroda, učen čovjek i na visokom položaju. Bistrim umom vidio je da će nasilni korak o kojem su svećenici razmišljali izazvati strašne posljedice. Prije nego što se obratio prisutnima, zatražio je da izvedu zatvorenike. Dobro je poznao ljude s kojima ima posla; znao je da Kristovi ubojice neće prezati ni od čega da ostvare svoju nakanu.

A onda je promišljeno i mirno progovorio: "Izraelci! Promislite dobro što kanite učiniti s tim ljudima! Prije ovog vremena diže se Teuda, izdajući se za nešto osobito, i uza nj pristade oko četiri stotine ljudi. On bi ubijen, a sve njegove pristaše bile su raspršene i uništene. Poslije njega, u doba popisa pučanstva, diže se Juda Galilejac i povuče dosta naroda za sobom. I on poginu, a sve njegove pristaše biše raspršene. A za ovo sada, kažem vam: prodite se tih ljudi i pustite ih! Jer ako njihov pothvat, ili njihovo djelo, potječe od ljudi, propast će, a ako potječe zbilja od Boga, nećete ga moći uništiti. Pustite ih, da ne dodete u sukob s Bogom!"

Svećenici su vidjeli razumnost ovih dokaza pa su se morali složiti s Gamalielom. Ali njihove predrasude i mržnju nije bilo moguće obuzdati. Teška srca pustili su učenike nakon što su ih išibali i ponovno im zaprijetili da će izgubiti život ako i

dalje budu propovijedali u Isusovo ime. "A oni ostaviše Veliko vijeće vrlo veseli što im je udijeljena čast da podnesu zlostavljanje za ime Isusovo. Svaki dan su neprestano i u hramu i po kućama navješćivali Isusa kao Mesiju."

Ubrzo nakon raspeća Krist je učenicima u baštinu ostavio mir. "Ostavljam vam mir; mir, i to svoj, dajem vam. Ja vam ga ne dajem kakav svijet daje. Neka se ne uznemiruje i ne plaši vaše srce!" (Ivan 14,27) Ovaj mir ne dolazi od prilagođivanja svijetu. Krist do mira nije nikad dolazio popuštanjem zlu. Mir koji je Krist ostavio učenicima više je unutarnji nego vanjski, i trebao je u sukobima i svadi zauvijek ostati s Njegovim svjedocima.

Krist je o sebi rekao: "Nemojte misliti da sam došao donijeti na zemlju mir! Nisam došao da donesem mir, nego mač." (Matej 10,34) Premda Knez mira, sad je trebao prouzročiti podjelu. On, koji je došao navijestiti Radosnu vijest i srcima ljudske djece donijeti nadu i radost, izazvao je sukob koji gori duboko u ljudskom srcu i izaziva snažne strasti. On upozorava svoje sljedbenike: "U svijetu ćete imati patnju." "Ali prije toga svega stavit će ruke na vas te vas progoniti; predavat će vas u sinagoge i tamnice; vodit će vas pred kraljeve i upravitelje zbog moga imena. ... Predavat će vas čak i roditelji, braća, rodaci i prijatelji, i neke će od vas poubijati." (Ivan 16,33; Luka 21,12.16)

Ovo se proročanstvo doslovce ostvarilo. Isusovi sljedbenici bili su izloženi svakom poniženju, sramoćenju i okrutnosti na koje je Sotona mogao potaknuti ljudska srca da ih izmisle. I ono će se ponovno doslovce ispuniti, jer je tjelesno srce još uvijek u neprijateljstvu s Božjim zakonom i neće se pokoriti Njegovim zapovijedima. Današnji svijet nije ništa usklađeniji s Kristovim načelima nego što je bio u vrijeme apostolâ. Ista mržnja koja je izazvala povik: "Raspni ga! Raspni ga!" – ista mržnja koja je dovela do progonstva učenika, još uvijek djeluje u sinovima neposlušnosti. Isti duh koji je u mračnom srednjem vijeku osuđivao muškarce i žene na tamnicu, progonstvo i smrt, koji je smislio strahovita mučenja Inkvizicije koja je planirala i izvršila pokolj na Dan sv. Bartolomeja, i koji je zapalio vatre Smithfielda, još uvijek djeluje zločinačkom energijom u neobraćenim srcima. Povijest istine uvijek je bila izvješće o borbi između dobra i zla. Naviještanje Evandolja u ovom je svijetu uvijek vršeno uz protivljenje, opasnost, gubitak i patnju.

84

85

86 Odakle snaga onima koji su u prošlosti podnosili progono-
stvo radi Krista? Ona je dolazila iz zajednice s Bogom, zajednice
sa Svetim Duhom, zajednice s Kristom. Sramoćenje i progono-
stvo odvojili su mnoge od zemaljskih prijatelja, ali nikad od
Kristove ljubavi. Dušu koja je izložena stradanju naš Spasitelj
nikad ne voli više nego kad podnosi sramotu radi istine. “Ja
ću ga ljubiti”, rekao je Krist, “i objaviti mu samog sebe.” (Ivan
14,21) Kad vjernik zbog istine stane pred zemaljske sudove,
Krist stoji uz njega. Kad je zatvoren među zatvorske zidove,
Krist mu se sam javlja i svojom ljubavlju jača njegovo srce. Kad
se suočava sa smrću radi Krista, Spasitelj mu kaže: Oni mogu
ubiti tijelo, ali ne mogu nauditi duši. “Ohrabrite se: ja sam po-
bijedio svijet!” “Ne boj se, jer ja sam s tobom; ne obaziri se
plaho, jer ja sam Bog tvoj. Ja te krijepim i pomažem ti, podu-
pirem te pobjedničkom desnicom.” (Ivan 16,33, Izaija 41,10)

“Tko se uzda u Jahvu, on je kao brdo Sion: ne pomiče se,
ostaje dovijeka. Bregovi okružuju Jeruzalem: Jahve okružuje na-
rod svoj odsada i dovijeka. ... Oslobodit će ih nepravde i nasi-
lja, jer je dragocjena u njegovim očima krv njihova.” (Psalam
125,1.2; 72,14)

“Jahve nad Vojskama zakrilit će ih. ... Jahve Bog njihov
spasit će ih u dan onaj; kao stado on će pasti narod svoj; kao
drago kamenje krune oni će blistat u zemlji njegovoj.” (Zaha-
rija 9,15.16)